

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De sacerdote propter peccata sua à fulmine consumpto, cap. 29.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Est villa in Episcopatu Treuerensi, Elisatia vocata, in qua anno præterito quarta feria ante nativitatem sancti Iohannis contigit hoc grande & terribile miraculum. Sacerdos loci, Henricus nomine, dum federet in taberna, facta est intemperies aeris maxima; quo festinante cum campanario suo in ecclesiam, cum campanas pulsarent, crevit tempestas, & nebula, & inenarrabilis strepitus aeris in ecclesia, venientique repente ictus turbinis, prostravit utrumque clericum scilicet & campanarium, ita quod campanarius sub clero iacebat: campanarius vero in nullo lassus est, clero extincto, cuius genitalia exusta sunt, reliquo corpore intacto; quae filius eius accurrens calcando extinxit & auulsi, ex quo pater fornicatorem illum fuisse. Vestimenta vero eius ita sunt lacerata, ut nulla particula cohæreret solidæ partitæ, nec solida essent, excepta illa particula, in qua deprehendere solebat manipulus in sinistro brachio; sed & stivalia sua, quæ noua erant, ita sunt dilacerata, ac si fulcinulis dissipata essent: soleæ vero sic sunt fractæ, ac si in aqua feruida fuissent decoctæ. Campanarius autem in maximo timore ac stupore iacens, vidi dæmones insultum facientes in ecclesia, sed & capsula, quæ erat post altare, profiliit super altare, & apertura facta est in ea, quæ adhuc ita remanet. Sancti vero, quorum reliquiae ibi sunt, egressi, fortiter resistebant dæmonibus, & factum est inter Santos & dæmones vehementissimum certamen. Tandem deuicti dæmones, cum corpus Domini asportare non possent, partem tecti secum abstraxerunt. Refert idem campanarius, quod corpus sacerdotis usque ad tectum turris, sub qua simul pulsantes steterat, & sub qua prostrati iacebat, violètia dæmonum aliquoties sit raptum, sed beneficio Sanctorum relapsum. Aiunt clericū eundem tunc de novo acquisisse coronam chorifando, quam quasi vicitor iuxta domum suspedit, ut ibi stulti homines luderet, ducerentque choreas. APOLLONIVS. Sicut in hoc sacerdote considero, in dilaceratione vestium atque cal-

calceamentorum, Deus puniuit superbiam; sic in extincione genitalium, luxuriam. CÆSARIUS: Bene sentis, quia sæpe poena respondet culpæ. Hoc etiam scire te volo, & probare exéplo, quod sicut Deus, ut dictu est, malos per fulmina atque tonitrua de cœlo punit, ita per eadem aliquando bonis succurrir.

CAPVT XXX.

RICHVVINUS cellararius noster cùm die quadam tēpore discordiæ inter sæpe dictos reges de Colonia exiret, non procul ab urbe plures armatos ex latere stratæ publicæ in suis dextrariis sedere consperxit, quibus visis, cùm satis timeret, vñus ex eis cursu rapidissimo ad eum veniens, equum eius per frenum tenuit, quē his verbis superbè allocutus est, dicens: Domine monache descendite, oportet me habere equum istum. Vix verba finuerat, & ecce Dominus non verbo, sed tonitruo prædoni pro seruo suo respondit. Nā cùm tota illa die nulla fuissent audita tonitrua, ictus tam validissimus inopinatè personuit, vt equus satellitis genibus terram peteret, & ipse nutantis tergo vix inhæreret: moxque manum à freno monachi retrahens, ait satis humiliter: Ite in pace, bonus enim vir estis. Cui ille regratiens latus processit, diuinitus se liberatum recognoscens. Hæc mihi idem Richvvinus ore suo confessus est. APOLLONIUS: Valde timendus est, cui sic æther famulatur. CÆSARIUS: Non solū ignis æthereus, sed & terrenus, qui lignis nutritur, & ab hominibus succenditur, deseruit ei: nunc ad creatoris nutrum vim naturalem cohibedo, nunc in refrigida non minas miraculosè eandem exercendo.

CAPVT XXXI.

*De igne
terreno.*

IN Episcopatu Coloniensi, oppido imperiali, quod Dousburg dicitur, vidua quædam ceruism braxare ac vendere solebat. Die quadam, cùm ciuitas casu fuisset incensa, ipsumque incendium domus eius appropinquasset, illa iā non habens spem in auxilio humano, ad diuinum confugit. Nam omnia sua vasa, quibus ceruisia emptoribus mensurare solebat, ad ostium domus contra flamas ponens, in multa cor-